

tages bort, og en af Aarsagerne hertil er den, at Hestene, saa snart man tager Indhøgningen bort, gnaver Træernes Rødder, saaledes at de ødelægges og gaar ud.

Som sagt, der har været rettet megen Kritik mod hele den Maade, hvorpaa denne ejendommelige og skønne Skov har været ledet. Nu ser jeg vel, at man ved den Ordning, der nu tilvejebringes, i Forbindelse med de Udtalelser, der faldt i Landstinget, og de Løfter, den højtærede Minister gav, haaber at være kommet ud derover. Ansættelsen af en Skovrider skulde være en Borgen for, at Dyrehaven fremtidig ledes saaledes, at alle kan være tjente med det. Men selv om man ved Valget af Skovrideren tager alle disse Hensyn, er jeg dog ikke sikker paa, at man opnaar det tilsigtede. Jeg tror fremdeles, at det er muligt at lægge dette Distrikt ind under Københavns 1ste Distrikt, naar der blev udarbejdet en omhyggelig Plan, f. Eks. af et af den højtærede Minister nedsat Udvalg, bestaaende af Mænd, der har særlig Indsigt i Forholdene. Hovedsagen er, at der virkelig lægges en god Plan for den fremtidige Drift. Det skal ikke være en Plan i den Forstand, at Skoven bliver, om jeg saa maa sige, en friseret Park; jeg ønsker, at Dyrehaven i alt væsentligt skal bevare sin nuværende Karakter af en Skov med store Græssletter, hvor Folk kan boltre sig. Men lægges en saadan Plan med langt Sigt, kan Skoven saa udmærket godt lægges ind under Københavns 1ste Distrikt. De Forhandlinger, der er ført oppe i Landstinget, har ikke ændret min Opfattelse. Man skulde hellere anvende Pengene til Skovens Drift end til et Embede.

Johan Knudsen: Da et Lovforslag omtrent ligelydende med det foreliggende var til Behandling her i Fjor, anbefalede jeg det til Vedtagelse. Man var ved Gennemførelsen af Loven af 29. Marts 1904 om Statsskovvæsenets Lønningsforhold paa det rene med, at det var nødvendigt, at Jægersborg Dyrehave og Charlottenlund fik en selvstændig Bestyrelse, naar man en Gang nedlagde det Overførsterembede, som disse Skove sorterede under. Ikke mindre var man paa det rene med, at denne Bestyrelse maatte stilles lige med

de andre Skoves Bestyrelser. Dette Tidspunkt er nu indtraadt, efter at Administrationen af samtlige Statsskove er samlet paa een Haand. Mod den foreslaaede Ordning er der blevet gjort gældende i alt Fald i Fjor af det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann), at det Skovdistrikt, her er Tale om, vilde blive meget lille. Saa helt lille vilde det nu ikke blive. Det vil blive 2,077 Tdr. Land. Det omfatter jo ikke alene den indelukkede Del af Dyrehaven, men ogsaa Christian IX.s Hegn og Ordrup Krat. Det bliver større end Randbøl, der kun er paa 1,747 Tdr. Land, og meget større end Falsters Distrikt, der kun udgør 1,279 Tdr. Land. Hertil kommer, at det her drejer sig om en Lystskov af en ganske særegen Beskaffenhed, og der maa af den Mand, der skal bestyre dette Distrikt, kræves ganske særlige Kvalifikationer. Naar det drejer sig om Dyrehaven, maa de finansielle Hensyn kun komme i anden Række, de landskabelige Hensyn maa have Overtaget. Det gælder om at skaane disse Højskoves Skønhed. Man maa ikke behandle dem rent købmændsmæssigt og pine den sidste Skilling ud af dem. Der maa her fordres den mest omsigtsfulde Ledelse og et aabent Øje for de æstetiske Værdier. Ærede Medlemmer har sikkert med Interesse fulgt den Diskussion, der i den senere Tid er ført i forskellige Aviser og Tidsskrifter om vore Lystskoves Behandling. Lad være, at disse Angreb paa vore Lystskoves Bestyrelse maaske paa enkelte Punkter har skudt over Maalet. Mig synes det kun glædeligt, at den Slags Spørgsmaal overhovedet kan sætte Følelserne i Affekt. Vi har herhjemme store Synder at angre i Retning af at have vansiret det danske Landskabs Ejendommeligheder og nedrevet gamle fine Bygninger eller ved Tilbygninger, saakaldte Forskønnelser, forsimplet deres Karakter, som naar man med Djævelens Vold og Magt vil stable et Spir op paa Frue Taarn. Naa, denne sidste himmelraabende Vanhelligelse bliver maaske ikke til noget, men der er i Tidernes Løb sket utallige Overgreb i saa Henseende. Nu gælder det om at slaa Kreds om det, der er os levnet.

Under Behandlingen i Landstinget udkastede det ærede 3die kongevalgte Medlem, Kammerherre Hage, den Tanke,